

REGLUGERÐ

3

12. jan.

um breyting á reglugerð nr. 11 18. jan. 1947, um innheimtu iðgjalda o. fl., samkv. lögum nr. 50/1946, um almannatryggingar.

Ákvæði til bráðabirgða við reglugerð um innheimtu iðgjalda o. fl. samkvæmt lögum nr. 50/1946, um almannatryggingar, orðist svo:

1. Á árinu 1949 skulu iðgjöld samkvæmt 107. og 112. gr. tryggingarlaganna innheimt með visitöluálagi, er miðast við 310 stig, og hafa iðgjöld samkvæmt 107. gr. samkvæmt því og með hliðsjón af 9. bráðabirgðaákvæði sömu laga verið ákveðin þannig fyrir árið 1949:

Á I. verðlagssvæði:

Kvæntir karlar	kr. 390.00
Ókvæntir karlar	— 350.00
Ógiftar konur	— 260.00

Á II. verðlagssvæði:

Kvæntir karlar	kr. 310.00
Ókvæntir karlar	— 280.00
Ógiftar konur	— 210.00

2. Árið 1949 skal greiða í janúar upp í iðgjöld samkvæmt 107. gr. tryggingalaganna, eins og þau eru ákveðin í næsta lið hér á undan, sem hér segir:

Á I. verðlagssvæði:

Karlar	kr. 200.00
Ógiftar konur	— 150.00

Á II. verðlagssvæði:

Karlar	kr. 150.00
Ógiftar konur	— 120.00

3. Þar til tryggingaskirteini fyrir árið 1949 hafa verið gefin út til afhendingar, skal nota skirteini ársins 1947 og færa á þau iðgjaldagreiðslur. Þeir, sem orðið hafa 16 ára á árinu 1948 og enn eigi hafa innleyst tryggingaskirteini, skulu greiða skirteinagjald samkv. 127. gr. samtímis janúargreiðslu.

Fjármálaráðuneytið, 12. janúar 1949.

Jóhann Þ. Jósefsson.

Kjartan Ragnars.

SAMÞYKKT

4

14. jan.

um sýsluvegasjóð Vestur-Húnavatnssýslu.

1. gr.

Sýsluvegasjóður Vestur-Húnavatnssýslu greiðir kostnað við vegabætur og vegaviðhald, sem að lögum hvílir á sýslufélögum.

2. gr.

Sýsluvegir eru þessir:

I. flokkur:

1. Síkárvegur, af þjóðveginum hjá Bálkastöðum fram með Síká að Fossi.
2. Hrutafjarðarvegur, af þjóðveginum fyrir ofan Reykjastapa að Mýrum.

4
14. jan.

3. Heggstaðanesvegur, af þjóðveginum við Miðfjarðarbrú, um Sanda að Bessa-
stöðum.
4. Svertingsstaðavegur, af þjóðveginum hjá Melstað um Skeiðmel, Tíðaás og
Neðri-Svertingsstaði að Efri-Svertingsstöðum.
5. Búrfellsvegur, af þjóðveginum fyrir ofan Staðarbakka um Skarfshól að
Búrfelli.
6. Vesturárdalsvegur, af þjóðveginum við Vesturárdalsbrú um Kollafoss, yfir
Hrútafjarðarháls á þjóðveginn hjá Brandagili.
7. Austurárdalsvegur, af þjóðveginum hjá Saurum fram Austursíðu og tung-
una um Hnausakot og væntanlega brú á Austurá að Aðalbóli.
8. Dalabæjavegur, af þjóðveginum hjá Tjörn um væntanlega brú á Katadalsá
um Tungu að Þorgrímsstöðum.
9. Laugarbakkavegur, af þjóðveginum fyrir austan Miðfjarðará að vélaverk-
stæði hjá Árnosi.
10. Ásavegur, af þjóðveginum hjá Þorfinnsstöðum um Vatnsenda og Stóru-
Borg um væntanlega brú á Viðidalsá, á gamla þjóðveginn ofan við Laufás.
11. Viðidalsvegur, af þjóðveginum hjá Deildarhól um Viðidalstungu og vænt-
anlega brú á Viðidalsá að Hrappsstöðum.
12. Fitjárdalsvegur, af þjóðveginum fyrir sunnan Stórhól um Hrísa að Fremri-
Fitjum.
13. Ásgeirsárvegur, af þjóðveginum á Lækjamótsmelum um Stóru-Ásgeirsá
fram á móts við Dæli.

II. flokkur:

1. Óspaksstaðavegur, af þjóðveginum austan Hrútafjarðarar að Óspaksstöðum.
2. Fosselsvegur.
3. Heggstaðavegur, af sýsluveginum hjá Söndum að Heggstöðum.
4. Núpsdalsvegur, af þjóðveginum hjá Efra-Núpi að Þverá.
5. Hlíðardalsvegur, af þjóðveginum sunnan Hamarsár að Hlíð.
6. Katadalsvegur, af sýsluveginum norðan Tungu að Katadal.
7. Breiðabólstaðarvegur, af þjóðveginum norðan Grundarar að Breiðabólstað.
8. Borgarvegur, af þjóðveginum við Grundarar um Litlu-Borg að Stóru-Borg.

Fjárframlag úr sýsluvegasjóði til þessa vegar kemur aðeins til greina, meðan hinn nýupptekni Ásabæjarvegur er svo skammt kominn, að hann telst ekki nothæft samband fyrir Ásabæina við aðalvegakerfi sýslunnar.

Til nýbygginga og viðhalds sýsluvega í II. flokki veitist allt að hálfu framlagi úr sýsluvegasjóði móti framlagi frá einstaklingum eða sveitarfélögum. Þó má fram-
lag til II. flokks sýsluvega aldrei nema meiru en 10% af heildartekjum sýsluvega-
sjóðs.

3. gr.

Í sýsluvegasjóð skal árlega greiða vegaskatt af öllum skattskyldum fasteign-
um í sýslunni, sem greiðist á manntalsþingi af ábúanda hvernjar jarðar, og af eiganda
hvernjar lóðar eða húseignar í kaupúnum. Sýslunefnd ákveður jafnan fyrir eitt ár
í senn, hve hár skuli vera það ár vegaskattur af löndum og lóðum, enda sé þúsund-
gjaldið af fasteignamatsverði bundið þeim takmörkum um lágmark og hámark, er
lög mæli fyrir á hverjum tíma, nema samþykki samgöngumálaráðherra komi til í
hvert sinn, eftir því sem heimilað er í lögum. Vegaskattur af húseignum skal jafnan
vera helmingi lægri að hlutfallstölu, en ákveðið hefur verið af löndum og lóðum.

Skatturinn skal miðaður við áætluð gjöld til vegabóta hvert ár, að viðbættu því,
er umfram kann að hafa eyðzt næsta ár á undan, en að frádregnu áætluðu tillagi
ríkissjóðs og því, er hreppsfélag eða einstaklingar hafa skuldbundið sig til að leggja
íram á gjaldárinu. Þegar um slík tillög er að ræða til I. flokks vega, skal vegasjóður

leggja fram að minnsta kosti jafnt á móts við hið framboðna tillag. Með gjöldum til vegabóta teljast vextir og afborganir af lánnum, enda hafi ráðherra samþykkt lánskjörin, að fengnum tillögum vegamálastjóra.

4
14. jan.

4. gr.

Vegaskatt er hreppsfélagi heimilt að greiða úr sveitarsjóði að nokkru eða öllu leyti, sé það samþykkt með meiri hluta atkvæða á lögsmætum sveitarfundum, og sé tilkynning komin um það til sýslumanns fyrir 1. apríl. Gildir sú skipan, þar til fundarsamþykktin er afnumin með sama hætti. Greiðir þá hreppsnefndaroddviti skattinn til sýslumanns á gjalddaga.

Nú fellur fasteign úr ábúð og eigandi hennar er ekki útsvarsskyldur í viðkomandi hreppi eða kaupþúni, eða greiðir þar ekki útsvar eftir sömu reglum og aðrir, og er þá hreppsnefnd heimilt að krefja eiganda um vegaskattinn, sem þúsundgjald af eigninni, eftir því sem hann er ákveðinn í lögum.

5. gr.

Í Hvammstangahreppi skal hálfur vegaskatturinn renna í sveitarsjóð, ef hreppsfélagið ver til vegagerðar innan hrepps á því ári að minnsta kosti jafnmiklu fé úr sveitarsjóði, sem hálfum vegaskattinum nemur, auk hreppavegagjaldsins það ár, enda hafi hreppavegagjaldið þá verið ákveðið með hámarki þeirrar upphæðar, er lög heimila.

6. gr.

Jafnhátt hundraðsgjald sé lagt á alla hreppa sýslunnar.

7. gr.

Undanskildar vegaskatti eru kirkjur, skólahús, sjúkrahús og þinghús.

8. gr.

Allir sýsluvegir skulu gerðir akfærir svo fljótt, sem ástæður leyfa og fé er fyrir hendi umfram nauðsynlegt viðhald þeirra vega, sem þegar eru akfærir.

9. gr.

Sýslunefndin skal hlutast til um, að unnið sé að vegagerðinni með vinnusparandi verkfærum, eftir því sem við verður komið. Kaup eða leiga á jarðýtum o. fl. í þessu skyni telst með gjöldum sýsluvegasjóðs.

10. gr.

Sýslunefndin hefur, undir yfirstjórn vegamálastjóra, umsjón þeirra vegagerða og þess viðhalds, sem kostað er af sýsluvegasjóði, og ákveður framlag til nýbygginga hinna einstöku sýsluvega.

Oddviti sýslunefndarinnar hefur fyrir hennar hönd umsjón með öllum sýsluvegum, en hann ræður hæfa verkstjóra til þess að stjórna framkvæmdum.

Að öðru leyti annast hreppsnefnd vegagerðir og viðhald viðkomandi sýsluvega og sér um reikningshald.

Skyllt er sýslunefnd að hlýta ráðum vegamálastjóra um framkvæmd vegagerða.

11. gr.

Oddviti sýslunefndar semur árlega reikning sýsluvegasjóðs. Skal reikningur undanfarins árs lagður fram endurskoðaður á sýslufundi til samþykktar, gilda þar um sömu reglur, sem um sýslusjóðsreikninginn. Á sýslufundi skal semja áætlun um tekjur og gjöld sýsluvegasjóðs yfirstandandi ár. Afrit af sýsluvegasjóðsreikningnum ásamt áætluninni, skal oddviti senda vegamálastjóra að afloknum sýslufundi.

4

14. jan.

12. gr.

Sýsluvegasjóðurinn skal fá tillag úr ríkissjóði, svo sem ákveðið er í 2. gr. laga nr. 50 17. maí 1947, eða eins og síðar kann að verða ákveðið í lögum um samþykktir um sýsluvegasjóði.

13. gr.

Sýslunefndinni ber að hafa eftirlit með því, að sýsluvegunum sé ekki ofboðið með umferð, þegar svo stendur á, að þeim stendur stór hættu af þungum farartækjum. Getur oddviti sýslunefndar, í samráði við viðkomandi hreppsnefnd, og að fengnu samþykki vegamálastjóra, bannað bifreiðaumferð þungra bifreiða um alla sýsluvegina eða einstaka kafla, ef vegir meyrna vegna þess að, klaka leysir úr þeim að vetrinum og á meðan þeir eru blautastir að vorinu. Ber þessa sérstaklega að gæta á nýlögðum vegum.

14. gr.

Gjöldum samkvæmt samþykkt þessari fylgir lögtaksréttur.

15. gr.

Brot gegn samþykkt þessari og fyrirmælum sýslunefndaroddvita til verndar vegum, varðar allt að 200.00 króna sektum, er renna í sýsluvegasjóð, og fer um mál út af slíkum brotum sem almenn lögreglumál.

16. gr.

Með samþykkt þessari eru felld úr gildi, fyrir Vestur-Húnavatnssýslu, öll eldri ákvæði um sýsluvegi, er koma í bága við samþykkt þessa. Sömuleiðis falla úr gildi samþykkt um sýsluvegasjóð Vestur-Húnavatnssýslu, nr. 94 6. nóv. 1929, og samþykkt um breytingu á þeirri samþykkt, nr. 216 27. maí 1943.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Vestur-Húnavatnssýslu hefur samið og samþykkt, samkvæmt lögum nr. 102 19. júní 1933, staðfestist hér með til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 14. janúar 1949.

Emil Jónsson.

Páll Pálmason.

5

14. jan.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð 26. nóv. 1948, um B-flokk Hapdrættisláns ríkissjóðs.

4. gr. 1. mgr. orðist svo:

Dregið skal um vinninga og þeim úthlutað tvisvar á ári, í fyrsta sinn 15. febrúar 1949, en síðan á hálfis árs fresti, 15. janúar og 15. júlí ár hvert, þar til lánið verður endurgreitt.

Fjármálaráðuneytið, 14. janúar 1949.

Jóhann P. Jósefsson.

Magnús Gíslason.